

τρος γέρων ἀργός και ἀκίνητος· και ἐζήτησαν οἱ τοιοῦτοι και παρεκάλεσαν ἔχειν τὸν δηλωθέντα υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεόδωρον μεθ' ἧς στρατάς εἶχον τὸν εἰρημένον Πέτρον τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἡδὴ διορίζεται ἡ Βασιλεία μου δια τοῦ παρόντος αὐτῆς ὀρισμοῦ· και εὐεργετεῖ πρὸς τοὺς τριούτους αὐταδέλφους ἔχειν τὸν τοιοῦτον Θεόδωρον τὸν Κόμπην ἀπὸ τοῦ νῦν καθὼς εἶχον τὸν πατέρα αὐτοῦ· κατὰ τὴν δύναμιν και περίληψιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς προαπολυθέντος ὀρισμοῦ τῆς Βασιλείας μου· και οὐδὲν ἔχωσι παράτινος ὑπὲρ τούτου διενόχλησιν ἢ διάσισμον τὸν τυχόντα, ὀφειλόντων και αὐτῶν διατελεῖν και εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν Βασιλείαν μου ὀρθῶς, πιστῶς και προθύμως, καθὼς ἔταξαν και ὑπεσχέθησαν. Ἐπεὶ και εἰς τὴν περί τούτου δήλωσιν, ἐγένετο πρὸς αὐτοὺς και ὁ παρῶν ὀρισμὸς τῆς Βασιλείας μου.

Μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος τρίτης τοῦ 597μῆτος.

† Δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΝΙΝΕΥΙ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τῆς Νινευῆ, ἧς τὴν καταστροφὴν ἀρχαῖαι και ἱεραὶ προφητεῖαι ἀνήγγειλον, μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη οὐδὲ ἶχνος ἐσώζετο, οὐδὲ ὁ τόπος ἐγινώσκετο ὅπου ἠγείρετο ποτὲ ἡ βασιλίς ἐκείνη τῶν Ἀσιανῶν πόλεων. Ἀλλὰ πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὁ Γάλλος πρόξενος Βόττας πρῶτος ἀπέλαβε τὴν δόξαν τῆς εὐρέσεως μεγίστων εἰς τὴν θέσιν Μοσοῦλ και πολυτιμοτάτων ἐρειπίων αὐτῆς, ὧν πολλὰ κοσμοῦσι σήμερον τὸ Γαλλικὸν Μουσεῖον, και λαμπρὰ ἐκδόσις αὐτῶν ἐτοιμάζεται. Μετ' αὐτὸν δὲ, και ἀπὸ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα προτραπεῖς, ἀνέσκαψεν ὁ ἄγγλος Λαυάρδος πλησίον τοῦ Μοσοῦλ εἰς Νεμρόδ, και αἱ ἐρευναὶ του εἶχον οὐχ ἤττον λαμπρὸν ἀποτέλεσμα· ὥστε και τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον ἐπλουτίσθη δι' ἀφθόνου λείας μνημείων τῆς Ἀσσυριακῆς τέχνης. Ἐσχάτως δὲ ὁ αὐτὸς ἄγγλος ἀξιωματικὸς, ἐπαναλαβὼν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τὰς ἀνασκαφὰς, εὗρε περιεργότατα ἀντικείμενα. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἐργάται ἀπήντησαν τὴν οὐδὸν μίξ τῶν πυλῶν τῶν ἀνακτόρων, και ἐπ' αὐτῆς τὰ ἶχνη τῶν τροχιῶν, ἐπιμαρτυροῦντα τοὺς λόγους τοῦ προφήτου Ναοὺμ, ὅστις τὴν καταστροφὴν τῆς Νινευῆ προαγγέλλων, λέγει (Γ'. 2): *Φωνὴ μαστίγων, και φωνὴ σεισμοῦ τροχιῶν, και ἔκρου διώκοντος, και ἄρματος ἀναβράσσοντος.* Παρ' αὐτὴν δ' εὗρον τρεῖς γιγαντιαίους χαλκοὺς λέβητας, και διαφόρους μεταλλίνοους πίνακας, ἐξ ὧν ἐξαγαγὼν μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὁ Κ. Λαυάρδος τὸ χῶμα, τὸ πληροῦν σχεδὸν ὀλοκλήρως αὐτοὺς, εὗρε μετ' αὐτοῦ ἀναμειγμένα ἀπειράριθμα ἐλεφάντινα κοσμήματα διαφόρων σχημάτων, ἓνα σιδηροῦν πέλεκυν, και παντοῖα ἄλλα ἀντικείμενα, ἀγνωστα μέχρι τοῦδε, διότι ὅλοι οἱ

παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὑπεσχέθησαν ἐχεμυθίαν ἐντελεῖ. Κατὰ τὴν 6 Ἰανουαρίου ἀνεῦρε προσέτι ἀσπίδας, και ξιφῶν λαβὰς, διότι ὁ σκῆψος εἶχε φάγει τὰς λεπίδας, και πολλὰ μετὰλλινα ἀγγεῖα, και ποτήρια, και φιάλας ἐξαισιῶς περιγεγλυμμένας και τορβευτάς, και ἀπειράριθμα κομβία ἐκ μαργαριτομήτρας, και οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς (Ναοὺμ, Β, 9). Τὰ ποτήρια και λοιπὰ κοσμήματα εἰσὶν ἐξ ἀγνώστου μετὰλλων μίγματος, περικαλύπτονται δὲ ὑπὸ χαλκοῦ διαλελυμένου ἡδὴ και κρυσταλλωθέντος, τὸσον δ' εὐθραύστου, ὥστε, ψαυόμενα καταστρέφονται, και ὁ Κ. Λαυάρδος τὰ ἐξῆγε διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν του τῆς γῆς, και τὰ πέμπει ἡδὴ χωρὶς νὰ τὰ καθάρῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου θέλουσι κεῖσθαι ἐν τῷ βρεταννικῷ μουσεῖῳ, ἀποδείξει τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τούτων τοῦ προφήτου· *Και ἐπιτρέψω ἐπὶ σὲ βδελυγμῶν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου* (Ν. Γ'. 6). Εὐρέθη δὲ προσέτι και ἓν ἀγγεῖον μαρμαρίνον, και δύο κολοσσαῖκοι λέοντες, τὰ ἀγαπητὰ ἐμβλήματα τῶν Νινευιτῶν, τὰ ἐμφαίνοντα ἴσως συμβολικῶς τὴν πρὸ 3,000 ἐτῶν δύναμιν και δόξαν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἧτις ἦν τὸ κατοικητήριον τῶν λέοντων· ὁ λέων, ὅς ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ, και ἀπέκρινε τοῖς λέουσι αὐτοῦ (Ν. Β'. 11 και 12). Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἐξαισια καλλιτεχνήματα μετακομίζονται ἡδὴ εἰς Λονδῖνον, ἵνα πληρωθῇ ἡ προφητεῖα ἡ λέγουσα: *Και ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλοπιά σου* (Ν. Α'. 14), και *θήσωμαί σε εἰς παράδειγμα* (Γ'. 6).

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠγόρασεν ἐσχάτως παρὰ τοῦ Κ. Λοττίνου τοῦ Λαυάλου (Lottin de Laval) τὸ μυστικὸν ἐφευρέσεως αὐτοῦ, ἀφορώσης νέον τινὰ τρόπον δι' οὗ δύνανται ν' ἀποτυπῶνται μετὰ μεγίστης ταχύτητος και ἀκριβείας πᾶσαι αἱ ἐπιγραφαί, ὅσον πολυσύνθετοι και λεπταὶ και ἂν εἶναι, και παντὸς εἶδους ἀνάγλυφα, ὅσον ἐκτεταμένην και πρὸέχουσαν και ἂν ἔχωσι τὴν ἐπιφάνειαν. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ὁ Κ. Λαυάλος ἀπετύπωσε 134 μεγάλα μνημεῖα τῆς Ἀσσυρίας, τῆς Χαλδαίας και τῆς Περσίας, και τὰ ἐκτυπα αὐτοῦ ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀξια νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον παρὰ τὰς πρωτοτύπους συλλογὰς, ὡς ἀξιόλογον αὐτῶν συμπλήρωμα. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν διάδοσιν τοῦ μυστικοῦ τῆς μεθόδου ταύτης.

ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. Ἄγγλος περιηγητὴς ἦλθε ποτὲ εἰς Ρώμην, ἔχων ἐπισήμους συστάσεις πρὸς τὸν Πάπαν, ὅστις, δεξιούμενος αὐτὸν, διέταξε νὰ τῷ δειχθῶσιν ὅλα τὰ Μουσεῖα, αἱ ἐκκλησίαι, αἱ τελεταί, και ὅ,τι περιέρχον εἰς ἐκείνην τὴν μεγαλόπολιν. Ἀφ' οὗ δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἐρώτησεν ὁ Πάπας τὸν ξένον του ἂν εἶδεν ὅσα ἐπεθύμει, και ἂν εὐχαριστήθη.

— Εὐχαριστῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα, ἀπεκρίθη, ὁ Ἄγγλος. Μόνον τὴν ἐθιμοταξίαν τὴν ἐπὶ τῆς χηρέυσεως τοῦ παπικοῦ θρόνου μοὶ μένει νὰ ἰδῶ ἀκόμη.

— Ὅσον δι' ἐκείνην, ἀπεκρίθη γελῶν ὁ Πῖος, μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ θέλω προσπαθῆσαι νὰ μὴ τὴν ἰδῆτε τὸσον ταχέως.